

NHẬN DIỆN, ĐẤU TRANH PHẢN BÁC CÁC QUAN ĐIỂM SAI TRÁI, THÙ ĐỊCH VỀ CHỦ TRƯỞNG TÌNH GỌN BỘ MÁY VÀ SÁP NHẬP ĐƠN VỊ HÀNH CHÍNH HIỆN NAY

★ DƯƠNG ĐÌNH TUẤN

Công an tỉnh Quảng Trị

★ NGUYỄN GIA BẢO

Học viện Báo chí và Tuyên truyền

- **Tóm tắt:** Trong bối cảnh công cuộc tinh gọn bộ máy, sáp nhập đơn vị hành chính đã bước sang một giai đoạn mới, mang tính chiến lược lâu dài, các thế lực thù địch không ngừng chống phá, từ công khai đến ẩn danh, từ thô thiển đến tinh vi, từ luận điệu cũ được “thay áo mới” đến việc ngụy tạo hình thức phản biện, “góp ý xây dựng” nhưng ẩn giấu mưu đồ phá hoại, thì việc nâng cao cảnh giác, chủ động đấu tranh phản bác là nhiệm vụ cấp thiết.
- **Từ khóa:** tinh gọn tổ chức bộ máy; sáp nhập đơn vị hành chính; đấu tranh phản bác quan điểm sai trái.

1. Mở đầu

Từ ngày 01-7-2025, toàn quốc chính thức triển khai mô hình chính quyền địa phương hai cấp (tỉnh và xã), với 34 tỉnh, thành phố và 3.321 đơn vị hành chính cấp xã đi vào hoạt động, công cuộc tinh gọn bộ máy, sáp nhập đơn vị hành chính đã bước sang một giai đoạn mới, mang tính chiến lược lâu dài. Cuộc cách mạng tinh gọn tổ chức bộ máy là bước đi quan trọng nhằm nâng cao hiệu lực, hiệu quả hoạt động của hệ thống chính trị từ trung ương đến cơ sở. Song, công cuộc tinh gọn cũng đặt ra nhiều thách thức trong quá trình tổ chức, vận hành và truyền thông. Lợi dụng những khó khăn, bỡ ngỡ nhất thời và tâm lý băn khoăn lo ngại của một bộ phận cán bộ, công chức và

người dân, các thế lực thù địch, phản động, cơ hội chính trị lan truyền những luận điệu xuyên tạc, bóp méo, nhằm phá hoại chủ trương quan trọng này, hòng làm suy giảm uy tín của Đảng, Nhà nước, tạo dư luận hoang mang, chống đối.

Việc nhận diện rõ ràng, cụ thể các luận điệu xuyên tạc, chống phá liên quan đến chủ trương tinh gọn bộ máy, sáp nhập đơn vị hành chính không chỉ giúp bóc trần âm mưu và thủ đoạn thâm độc của các thế lực thù địch, mà còn góp phần củng cố lòng tin của cán bộ, đảng viên và nhân dân đối với Đảng, Nhà nước ta.

2. Nội dung

Thứ nhất, chúng lợi dụng yếu tố truyền thống, tình cảm địa phương để đưa ra những luận điệu xuyên tạc. Các thế lực thù địch lập tức khai thác

sâu những khúc ruột làng quê, biến tấu biến tên xã cũ, mái đình rêu phong thành “bằng chứng hủy diệt ký ức”. Chúng cắt ghép cảnh tháo dỡ cổng chào rồi lên tiếng: “Nhìn bóng dáng làng xưa đâu rồi? Đây chính là âm mưu xóa sổ văn hóa tổ tiên!”. Trên các trang mạng “hội luận”, chúng trưng dẫn hình ảnh vài di tích đang trùng tu đi kèm dòng chú thích vẽ vôi: “Di sản nghìn năm bỗng chốc thành đồng gạch vụn”. Với luận điệu “xóa bỏ truyền thống tổ tiên”, chúng gieo vào lòng người dân nỗi hoài niệm mơ hồ, thổi phồng nỗi sợ mất gốc đến mức bất cứ điều chỉnh hành chính nào cũng bị quy kết là “phá bỏ linh hồn dân tộc”.

Thâm độc hơn, các thế lực thù địch, phản động còn lợi dụng vấn đề dân tộc, tôn giáo để khoét sâu những mâu thuẫn tiềm ẩn, kích động sự chia rẽ. Chúng rêu rao rằng, việc sáp nhập tỉnh là hành vi “xóa đất đai của đồng bào dân tộc”, là thủ đoạn “đồng hóa văn hóa” của các nhóm thiểu số, “ép buộc người dân phải thay tên đổi họ, nhập chung ngôn ngữ, xóa bỏ bản sắc”. Những luận điệu độc địa này đánh trúng vào tình cảm thiêng liêng của người dân miền núi với bản, làng, với tiếng nói, phong tục, với dòng họ tổ tiên, từ đó thổi bùng tâm lý kỳ thị, tự ti, tạo nên bức tranh sai lệch về một âm mưu “xóa sổ cộng đồng thiểu số”. Trong khi thực tế, các chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước luôn nhất quán tôn trọng sự đa dạng văn hóa và bảo đảm quyền bình đẳng, phát triển hài hòa giữa các vùng miền, giữa các dân tộc. Trong quá trình sáp nhập đơn vị hành chính, các cơ quan chức năng vẫn duy trì đầy đủ hoạt động bảo tồn văn hóa, bản sắc địa phương, điều mà các thế lực thù địch cố tình lờ đi để dễ bề tung “hỏa mù” vào dư luận.

Thực tế, việc sáp nhập đơn vị hành chính làm thay đổi ranh giới quản lý hành chính,

không ảnh hưởng đến các giá trị văn hóa, truyền thống, phong tục tập quán của người dân. Di tích, đình làng, lễ hội, phong tục, địa danh dân gian... tiếp tục được gìn giữ, phát huy. Với quy mô hành chính và bộ máy tinh gọn sau sáp nhập, các địa phương còn có điều kiện bảo tồn và khai thác tốt hơn tài nguyên văn hóa do được quy hoạch đồng bộ, thu hút đầu tư tốt hơn.

Bên cạnh đó, dư luận trong nhân dân thời gian qua bày tỏ nhiều ý kiến, đánh giá và kỳ vọng đối với việc đặt tên, xây dựng trụ sở mới của chính quyền hai cấp sau sắp xếp đơn vị hành chính. Nhiều người cho rằng cách đặt tên mới theo kiểu ghép tên huyện với số thứ tự là cơ học, thiếu hồn cốt, không phản ánh chiều sâu lịch sử, văn hóa và bản sắc vùng miền. Người dân mong muốn các địa danh mới phải gắn liền với đặc trưng địa phương, kế thừa giá trị truyền thống, góp phần lưu giữ ký ức và niềm tự hào quê hương.

Thuận theo nguyện vọng này, một số địa phương đã điều chỉnh phương án, giữ lại những tên gọi quen thuộc, giàu ý nghĩa. Đặc biệt, Thành phố Hồ Chí Minh đã tổ chức lấy ý kiến nhân dân, mời các chuyên gia ở trung ương và thành phố tham gia góp ý, được Tổng Bí thư Tô Lâm khen ngợi khi vẫn bảo tồn các địa danh gắn bó sâu đậm trong tâm thức cộng đồng như Gia Định, Chợ Lớn, An Đông, Hóc Môn, Bà Điểm... Qua đó, nhân dân nhận thấy sự quan tâm của Đảng, Nhà nước tới yếu tố vùng miền, phong tục, lịch sử, điều cần được phát huy cả trong việc lựa chọn vị trí, kiến trúc trụ sở mới, nhằm tạo nên dấu ấn văn hóa và bản sắc cho từng địa phương.

Hơn nữa, quá trình sắp xếp đơn vị hành chính không chỉ dừng ở việc tinh gọn bộ máy, điều chỉnh địa giới hay đặt tên phù hợp với

bản sắc văn hóa, mà còn được nhiều địa phương gắn với chiến lược mở rộng không gian phát triển mới. Theo đó, việc quy hoạch, sáp nhập được tính toán để hình thành những đơn vị hành chính có đủ điều kiện phát triển toàn diện, tận dụng tối đa lợi thế tự nhiên và vị trí chiến lược.

Sau sáp nhập, một số địa phương đã mở rộng địa bàn quản lý bao gồm cả khu vực có rừng, có biển, cảng biển, cửa khẩu biên giới, hay các tuyến giao thông, hạ tầng trọng điểm, nhằm tạo điều kiện thu hút đầu tư, phát triển công nghiệp, dịch vụ, du lịch và kinh tế cửa khẩu. Cách tiếp cận này giúp khai thác tốt hơn tiềm năng và thế mạnh của từng vùng cũng như tạo dư địa cho phát triển kinh tế - xã hội bền vững, nâng cao đời sống người dân, bảo đảm quốc phòng - an ninh, từ đó hiện thực hóa mục tiêu sắp xếp đơn vị hành chính gắn với phát triển lâu dài.

Đồng thời, mọi chính sách liên quan đến sáp nhập đều dựa trên nguyên tắc tôn trọng sự đa dạng văn hóa, tôn giáo và bảo đảm quyền bình đẳng của các dân tộc. Ở các tỉnh như Tuyên Quang, Sơn La, Lai Châu, Vĩnh Long... sau sáp nhập, tiếng dân tộc vẫn được giảng dạy song song với tiếng Việt, các lễ hội truyền thống vẫn được duy trì.

Ngày 29-4-2025, Chính phủ đã ban hành Nghị định số 96/2025/NĐ-CP sửa đổi, bổ sung các quy định mới về việc dạy và học tiếng nói, chữ viết của dân tộc thiểu số trong các cơ sở giáo dục phổ thông và trung tâm giáo dục thường xuyên. Qua đó cho thấy sự quan tâm của Đảng và Nhà nước đến chính sách dân tộc và giữ gìn, phát huy bản sắc của các dân tộc thiểu số. Bên cạnh đó, Chính phủ cũng đã dành nhiều ngân sách đầu tư cho bảo tồn văn hóa dân tộc thiểu số, xây dựng các trung tâm văn hóa vùng cao.

Thứ hai, chúng tìm cách thổi phồng hệ lụy, bóp méo hiệu quả các cải cách để gieo tâm lý lo ngại, bất mãn ở người dân. Chỉ cần một vài phản ánh về việc “phải đi xa thêm nửa cây số để làm giấy tờ”, các thế lực thù địch đã vội vàng thổi dẹt thành “dân khổ hơn, xa chính quyền hơn”. Chúng tung clip người dân xếp hàng dưới nắng, bao phủ bằng nhạc drama, kèm phụ đề: “Cải cách làm dân ngã gục”! Chúng khẳng định “tinh gọn chỉ làm thủ tục thêm rườm rà”, bất chấp hàng trăm xã đã triển khai dịch vụ công trực tuyến, “một cửa liên thông” và trung tâm hành chính công tích hợp.

Thậm chí, chúng nhắc đi nhắc lại vài trường hợp cán bộ nghỉ hưu sớm chưa nhận được chế độ theo Nghị định số 178/2024/NĐ-CP ngày 31-12-2024 của Chính phủ, rồi phóng đại thành “hàng trăm, hàng nghìn người” bị bỏ rơi, để tô vẽ luận điệu “cải cách vô nhân đạo, thiếu tính nhân văn”. Mục tiêu của chúng là biến một số bất cập khách quan thành “bằng chứng” đánh sập niềm tin của cả cộng đồng vào chủ trương này.

Thực tế hoàn toàn trái ngược với những gì các thế lực thù địch rêu rao. Việc tinh gọn bộ máy không làm tăng thêm rườm rà, mà ngược lại, đang từng bước loại bỏ tầng nấc trung gian, cắt giảm thủ tục hành chính, phân cấp và ủy quyền mạnh mẽ hơn cho cơ sở. Từ ngày 01-3-2025, nhiều địa phương đã ủy quyền cho cấp xã giải quyết các thủ tục vốn trước đây do cấp huyện thực hiện, như: cấp đổi căn cước công dân, đăng ký xe, cấp tài khoản định danh điện tử, chứng thực hộ tịch điện tử... giúp người dân tiết kiệm chi phí, thời gian đi lại. Ngoài ra, nhiều thủ tục hành chính cấp xã hiện đã được cung cấp trực tuyến mức độ 3, 4, cho phép người dân ngồi tại nhà làm hồ sơ qua Cổng dịch vụ công, hạn chế đến mức thấp nhất

việc tiếp xúc trực tiếp, phù hợp với yêu cầu chuyển đổi số quốc gia.

Đối với một số trường hợp cá biệt, cán bộ nghỉ hưu sớm chưa nhận đủ chế độ theo Nghị định số 178/2024/NĐ-CP, đó là những bất cập mang tính kỹ thuật và cá biệt, đang được các cơ quan chức năng kịp thời rà soát, xử lý. Việc các thế lực thù địch cố tình “nhân rộng” từ một vài trường hợp lên thành “hàng trăm, hàng nghìn người bị bỏ rơi” là sự vu khống trắng trợn, nhằm đánh sập niềm tin của nhân dân vào chính sách cải cách.

Cần khẳng định rằng, tinh giản biên chế và sáp nhập hành chính không phải là sự “cắt bỏ nhân sự lạnh lùng”, mà là một quá trình có lộ trình, mang tính nhân văn, được hỗ trợ bởi các chính sách thỏa đáng về tài chính, đào tạo lại, sắp xếp vị trí mới. Tất cả đều tuân thủ quy định pháp luật, bảo đảm quyền lợi hợp pháp, chính đáng của cán bộ, công chức, viên chức.

Thứ ba, luận điệu xuyên tạc về “mất dân chủ, tập trung hóa quyền lực”. Đầu tiên, các thế lực thù địch “bày binh bố trận” với câu hỏi khiêu khích, các tiêu đề “lập lò”: “Tại sao không trưng cầu dân ý trước khi sáp nhập?”; “Từ chủ tịch phường xã dân cũng không được quyền bầu. Dân chủ đến thế là cùng”. Chúng lập thành các “báo cáo” nửa vơi, cho rằng “chính quyền tự ý quyết định, không hỏi ý kiến người dân”, rồi vẽ hàng loạt biểu đồ giả định. Trên các kênh YouTube trá hình “chuyên gia phân tích”, chúng khẳng định đây là “bước ngoặt tập trung hóa quyền lực”, “thủ tiêu nguyên tắc dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra”. Trong khi sự thật, mọi bước điều chỉnh địa giới đều được tiến hành qua hội thảo cơ sở, lấy ý kiến cử tri, giải trình tại kỳ họp Hội đồng nhân dân (HĐND); tất cả đều được công khai trên cổng thông tin điện tử. Nhưng những thông tin này bị chúng

lờ đi, bỏ qua, chỉ để lại ấn tượng “thiếu minh bạch” trong nhận thức công chúng.

Trước hết, cần khẳng định rằng mọi đề án điều chỉnh địa giới hành chính, bỏ cấp huyện, sáp nhập tỉnh, xã đều được tiến hành công khai, minh bạch, theo đúng quy trình pháp lý và có sự tham gia rộng rãi của người dân. Theo Luật Tổ chức chính quyền địa phương năm 2015 (sửa đổi, bổ sung năm 2019), việc thành lập, sáp nhập, chia tách đơn vị hành chính phải trải qua các bước: (1) xây dựng đề án, (2) tổ chức lấy ý kiến nhân dân nơi có thay đổi địa giới đơn vị hành chính, (3) báo cáo HĐND cùng cấp, (4) trình Ủy ban Thường vụ Quốc hội xem xét, quyết định.

Như vậy, không hề có chuyện “tự ý quyết định” như những gì các thế lực thù địch vu cáo. Tỷ lệ đồng thuận của cử tri tại các địa phương nơi triển khai thí điểm sáp nhập đều đạt trên 85%, có nơi trên 90%, thể hiện sự đồng thuận rất cao.

Mặt khác, việc người dân không trực tiếp bầu chủ tịch phường, xã cũng không đồng nghĩa với việc mất dân chủ, bởi dân chủ đại diện là hình thức phổ biến ở hầu hết các quốc gia trên thế giới, trong đó nhân dân bầu ra HĐND - cơ quan quyền lực nhà nước ở địa phương, rồi HĐND bầu ra các chức danh chủ chốt của chính quyền cấp xã. Đây là mô hình dân chủ gián tiếp, được ghi nhận trong Hiến pháp và phù hợp với thực tiễn quản lý nhà nước hiện đại. Không có mô hình dân chủ nào là tuyệt đối, mà cần được thiết kế phù hợp với đặc thù lịch sử, văn hóa, trình độ dân trí và yêu cầu quản trị của mỗi quốc gia.

Thực tiễn triển khai sáp nhập đơn vị hành chính vừa qua cho thấy, chính quyền các cấp đã chủ động tổ chức hàng nghìn cuộc họp, hội thảo, tiếp xúc cử tri để giải thích, lấy ý kiến,

giải trình minh bạch về phương án điều chỉnh địa giới. Các tài liệu, văn bản, bản đồ minh họa, nội dung phương án đều được niêm yết công khai tại trụ sở xã, phường, trên cổng thông tin điện tử của ủy ban nhân dân các cấp và các phương tiện truyền thông đại chúng.

Nhưng những thông tin này lại được các thế lực thù địch cố tình đánh tráo bằng những “báo cáo” phịa diện, biểu đồ giả định và các video xuyên tạc đăng tải trên mạng xã hội nhằm tạo cảm giác “thiếu minh bạch” cho những người thiếu thông tin.

Do đó, luận điệu cho rằng “sáp nhập là biểu hiện của mất dân chủ, tập trung hóa quyền lực” là sự suy diễn phi logic, bóp méo thực tế, nhằm gây chia rẽ giữa nhân dân với chính quyền. Chúng ta cần kiên quyết bác bỏ những luận điệu này, đồng thời tiếp tục tăng cường công khai, minh bạch thông tin, lắng nghe, giải thích thấu đáo để củng cố niềm tin của nhân dân vào các quyết sách lớn của Đảng, Nhà nước ta.

Thứ tư, chúng đưa ra các luận điệu cho rằng, việc tinh giản biên chế, sáp nhập địa giới hành chính là “chiêu bài đầu đá nội bộ, thanh trừng chính trị”, “loại bỏ những người không cùng quan điểm”; “sắp xếp nhân sự theo phe nhóm”. Khi sáp nhập đi vào giai đoạn cần luân chuyển, tinh giản biên chế, các thế lực thù địch không bỏ lỡ cơ hội dựng lên kịch bản “phe nhóm này triệt hạ phe nhóm kia”. Chúng trích dẫn chuyện “cán bộ dôi dư, chưa kịp bố trí chỗ làm mới” rồi khẳng định “đây là âm mưu gạt bỏ người không cùng quan điểm”. Trên các diễn đàn “xã hội dân sự”, họ đăng bài với tiêu đề giật gân: “Sáp nhập chỉ để tạo ê kíp, loại đối thủ”, rồi dẫn lời “chuyên gia” cho rằng “sáp nhập một thời gian rồi sẽ tách ra vì lợi ích cá nhân”. Mục đích của chúng là gieo rắc tin đồn “chính sách sáp nhập chỉ là công cụ

thanh trừng nội bộ”, khiến cán bộ hoang mang, mất niềm tin vào quy trình công vụ và ngần ngại hợp tác trong công tác chung.

Cần khẳng định rằng chủ trương tinh giản biên chế và sáp nhập địa giới hành chính là một quyết sách lớn của toàn Đảng, toàn hệ thống chính trị, được thảo luận kỹ lưỡng tại nhiều kỳ họp Ban Chấp hành Trung ương, Bộ Chính trị và Quốc hội. Đây là bước đi nhằm thực hiện Nghị quyết số 18-NQ/TW năm 2017, Nghị quyết số 37-NQ/TW năm 2018, Kết luận số 127-KL/TW năm 2025 và các nghị quyết về cải cách tổ chức bộ máy, xây dựng nền hành chính tinh gọn, hiện đại, hoạt động hiệu quả, vì dân phục vụ. Không có bất kỳ cá nhân, nhóm lợi ích nào có thể thao túng một chủ trương mang tầm chiến lược quốc gia như vậy.

Về công tác tổ chức cán bộ, Đảng và Nhà nước ta luôn xác định nguyên tắc “khách quan, công khai, minh bạch, đúng người, đúng việc”, bảo đảm sự kế thừa và đổi mới, không để xảy ra tình trạng phe cánh, bè phái. Trong quá trình sắp xếp, bố trí lại đội ngũ sau sáp nhập, Bộ Nội vụ và các địa phương đã ban hành kế hoạch bố trí nhân sự rõ ràng, chi tiết, kèm theo các chính sách hỗ trợ đào tạo lại, điều chuyển phù hợp hoặc nghỉ hưu trước tuổi với đầy đủ chế độ theo Nghị định số 108/2014/NĐ-CP, Nghị định số 29/2019/NĐ-CP và gần đây là Nghị định số 178/2024/NĐ-CP.

Thực tế cho thấy, đa số cán bộ diện dôi dư đã đồng thuận, sẵn sàng nhận nhiệm vụ mới hoặc nghỉ theo chế độ với tinh thần trách nhiệm cao. Việc một số cán bộ “chưa được bố trí ngay” là vấn đề kỹ thuật nhất thời, do cần thời gian sắp xếp lại vị trí, cơ cấu tổ chức, chứ hoàn toàn không phải biểu hiện của “triệt hạ cá nhân” như các thế lực thù địch suy diễn. Chính phủ cũng yêu cầu tất cả các địa phương

thực hiện rà soát, thống kê, báo cáo việc bố trí nhân sự định kỳ, không để tình trạng bỏ sót, “treo biên chế” kéo dài.

Ngoài ra, việc sáp nhập không hề làm gia tăng “quyền lực phe nhóm” như luận điệu quy chụp, mà ngược lại, là cơ hội để kiểm tra, sàng lọc đội ngũ, loại bỏ tư duy cục bộ, trì trệ, nâng cao chất lượng cán bộ thông qua cạnh tranh công bằng, đánh giá dựa trên phẩm chất và năng lực thực tế. Từ năm 2023 đến nay, nhiều địa phương đã tổ chức thi tuyển vị trí lãnh đạo, quản lý, công khai kết quả chấm điểm, tạo cơ hội bình đẳng cho mọi cán bộ, công chức có năng lực.

Hơn nữa, thực tiễn tại các địa phương đi đầu như Quảng Ninh, Hải Phòng, Đà Nẵng... cho thấy, sau sáp nhập, bộ máy hoạt động trơn tru, các cán bộ được phân công nhiệm vụ phù hợp, không xảy ra tình trạng mất đoàn kết hay chia rẽ nội bộ. Chính điều đó là minh chứng thuyết phục, đập tan mọi luận điệu cho rằng “sáp nhập là để loại bỏ người không cùng phe”.

Bộ máy công kênh, chức năng, nhiệm vụ chống chéo mà không tiến hành sắp xếp bộ máy, tinh giản nhân sự một cách nghiêm túc, minh bạch thì mới là mảnh đất cho các nhóm lợi ích nảy sinh, dẫn tới nguy cơ trì trệ, tham nhũng, lãng phí. Chính vì thế, chủ trương cải cách bộ máy là cần thiết, cấp bách và nhân văn, chứ không hề là công cụ để loại bỏ bất cứ ai vì động cơ cá nhân như những luận điệu thù địch cố tình bịa đặt.

Thứ năm, chúng phủ nhận hiệu quả kinh tế - xã hội, vu cáo về sự lãng phí. Ngay khi các tỉnh, thành phố công bố tiết kiệm biên chế trung gian, các thế lực thù địch lập tức gom góp số liệu đầu tư trụ sở mới, cổng chào, tượng đài... để quy kết: “Ngân sách quốc gia đang bị đốt cháy!”.

Chúng xuyên tạc rằng “càng tinh gọn càng phình to”, bằng viện dẫn vài cơ quan tăng cấp phó, để bác bỏ mục tiêu “loại bỏ tầng nấc trung gian không cần thiết”. Trong khi đó, báo cáo của Bộ Nội vụ về tiết kiệm chi thường xuyên và nâng cao hiệu lực quản lý lại bị bỏ qua, chỉ để lại ấn tượng “vung tay quá trán” trong dư luận.

Theo ước tính của Bộ Nội vụ, trong giai đoạn 2026 -2030, việc tinh gọn bộ máy hành chính sẽ giúp ngân sách nhà nước tiết kiệm một khoản kinh phí rất lớn. Cụ thể, khoảng 27.600 tỷ đồng sẽ được tiết giảm nhờ tinh giản biên chế ở cấp tỉnh, khoảng 128.700 tỷ đồng do giảm số lượng cán bộ, công chức cấp xã, và khoảng 34.000 tỷ đồng từ việc cắt giảm cán bộ không chuyên trách ở cấp xã.

Sau khi tiến hành sắp xếp để giảm từ 63 tỉnh, thành phố xuống còn 34 đơn vị, dự kiến sẽ cắt giảm được 18.449 biên chế cấp tỉnh, 110.786 biên chế cấp xã và 120.500 người hoạt động không chuyên trách tại cấp xã. Tổng số tiền tiết kiệm từ tiền lương và chi phí hành chính trong cả giai đoạn 5 năm này được tính toán lên tới 190.500 tỷ đồng⁽¹⁾ - một con số thể hiện rõ hiệu quả kinh tế vượt trội của quá trình sáp nhập và tinh giản bộ máy. Đó là những con số biết nói, phản bác hoàn toàn luận điệu “tinh gọn mà lại phình to”.

Một trong những chiêu trò quen thuộc của các thế lực thù địch là lợi dụng các con số lớn trong đầu tư công để xuyên tạc, bóp méo bản chất sự việc. Trong lộ trình sáp nhập các tỉnh, việc có một trụ sở hành chính tập trung quy mô, đồng bộ là yêu cầu tất yếu để bảo đảm tổ chức bộ máy sau hợp nhất hoạt động hiệu quả, tránh tình trạng manh mún, tốn kém về sau. Rõ ràng, gắn mác “lãng phí” cho những công trình mang tính chiến lược là một sự xuyên tạc trắng

trộn, thể hiện sự thiếu thiện chí và cố tình kích động dư luận của các thế lực phản động.

Việc một số cơ quan “tạm thời tăng số lượng cấp phó” sau sáp nhập không phải là biểu hiện “phình to” mà là yêu cầu chuyển tiếp, bảo đảm không xáo trộn đột ngột về tổ chức và nhân sự, có lộ trình tinh giản cụ thể đến năm 2026 theo đúng Nghị quyết của Quốc hội và chỉ đạo của Bộ Chính trị. Không có chuyện “sắp xếp để tăng thêm tầng nấc”, mà ngược lại, các địa phương đang tích cực giảm dần theo đúng hướng tinh gọn, linh hoạt, hiệu lực, hiệu quả.

Những luận điệu về “lãng phí”, “phình to” chỉ là sự bóp méo ác ý từ góc nhìn thiên cận và cố tình bỏ qua, né tránh sự thật. Chính tinh thần quyết liệt cải cách, rà soát tổ chức bộ máy, kiểm soát chi tiêu công chặt chẽ là minh chứng rõ ràng cho sự tiết kiệm, minh bạch, hiệu quả trong quản trị quốc gia, hoàn toàn ngược lại với các luận điệu chống phá đầy chủ ý.

Thứ sáu, chúng còn đóng vai “nhà phản biện” trá hình với mác học thuật. Trong vỏ bọc “Viện nghiên cứu độc lập”, “Trung tâm phân tích chính sách”, các thế lực thù địch tung ra hàng loạt báo cáo dày đặc, kèm đồ thị và trích dẫn Nghị quyết số 37-NQ/TW ngày 24-12-2018 của Bộ Chính trị thiếu bối cảnh. Chúng viết: “Sáp nhập tỉnh không theo bất cứ quy định nào”, khẳng định “đây là chiến dịch bố trí nhân sự”, “cải cách là vỏ bọc để cá nhân hóa quyền lực”. Trên YouTube, chúng mời vài “chuyên gia” sinh sống ở nước ngoài phân tích “tác động tiêu cực” rồi chẳng đĩnh kèm tài liệu gốc. Kết quả là người xem dễ dàng bị đánh lừa bởi ngôn ngữ uyên thâm, rồi tin rằng “mọi con số do Chính phủ công bố đều thiếu đáng tin cậy”, kích động tâm lý hoài nghi lan rộng trong xã hội.

Bản chất của phản biện khoa học là phải khách quan, trung thực, có phương pháp luận

rõ ràng, gắn liền với thực tiễn đất nước và tuân thủ nền tảng pháp lý hiện hành. Trong khi đó, những “viện nghiên cứu trá hình” này lại thường hoạt động ngoài lãnh thổ Việt Nam, không có tư cách pháp lý, không chịu sự giám sát của bất kỳ cơ quan quản lý khoa học nào, chuyên sản xuất nội dung theo đơn đặt hàng chính trị từ các tổ chức chống phá ở nước ngoài. Việc họ liên tục phủ nhận mọi con số do Chính phủ công bố, cố sùyt tư tưởng hoài nghi thể chế và kích động mất lòng tin vào chính sách là biểu hiện rõ của hoạt động chiến tranh tâm lý không phải học thuật.

Thực tế, Nghị quyết 37-NQ/TW và các nghị quyết, nghị định liên quan đã tạo ra cơ sở pháp lý vững chắc để tiến hành cải cách bộ máy hành chính một cách bài bản, dân chủ, minh bạch. Kết quả rõ ràng nhất là hàng nghìn đơn vị hành chính hoạt động kém hiệu quả trước kia đã được sắp xếp lại, tiết kiệm ngân sách, tăng tính liên kết vùng, nâng cao chất lượng phục vụ người dân. Còn những kẻ đội lốt “chuyên gia” từ nước ngoài, nếu thực sự vì dân chủ, vì tiến bộ, hãy trở về Việt Nam, tham gia phản biện công khai, đối thoại minh bạch thay vì ném đá giấu tay, tạo ra sự hỗn loạn nhận thức trên không gian mạng.

Việc giả danh học thuật để đánh phá là thủ đoạn nguy hiểm nhất, vì nó không chỉ làm xói mòn lòng tin xã hội, mà còn làm nhiễu loạn chuẩn mực học thuật chân chính, lôi kéo một bộ phận người dân nhẹ dạ vào vòng xoáy ngờ vực chính quyền. Do đó, chúng ta cần nâng cao cảnh giác, nhận diện rõ chiêu trò này và đấu tranh phản bác kịp thời trên cả bình diện chính trị, pháp lý và học thuật.

Thứ bảy, tìm cách cười nhạo, hạ thấp năng lực của cán bộ. Diễn hình như việc hai phát ngôn nhằm lẫn về kích thước, dân số của hai

đại biểu Quốc hội ngay lập tức bị các thế lực thù địch biến thành trò cười toàn quốc. Clip “cắm mặt đọc giấy” được tua nhanh, gắn nhạc chế, rồi đăng kèm dòng mô tả: “Chỉ cần biết đọc văn bản là đủ trình độ làm đại biểu”. Chúng ghép cảnh lãnh đạo đọc báo cáo với hình ảnh khán phòng im lặng, kèm bình luận chua chát: “Đội ngũ lãnh đạo chỉ là những người đọc vẹt qua giấy tờ” đề từ đó chúng đưa ra luận điệu cho rằng họ là những người “làm tròn vai “đại biểu chuyên nghiệp” chứ không đại diện gì cho dân trí hay dân ý”. Mục tiêu là tạo ra nhận thức hệ thống “không có ai hiểu việc mình làm”, làm giảm sút nghiêm trọng uy tín của cả bộ máy chính trị.

Thực tế, bất kỳ ai cũng có thể xảy ra sơ suất trong quá trình phát biểu trước công chúng, nhất là trong điều kiện áp lực lớn, thời lượng phát biểu hạn chế và đặc biệt là khi phải đọc chính xác những văn bản mang tính pháp lý cao. Việc một hai đại biểu phát ngôn chưa chuẩn không thể trở thành thước đo đánh giá toàn bộ năng lực của hàng trăm đại biểu khác, những người đã được bầu chọn dân chủ, qua nhiều vòng hiệp thương, với hồ sơ công khai và trình độ chuyên môn đa dạng. Đó là sự đánh đồng phi logic, cố tình quy chụp để phục vụ mưu đồ chính trị.

Hơn nữa, những luận điệu như “đại biểu chỉ đọc vẹt qua giấy tờ”, “chỉ làm tròn vai” hoàn toàn bỏ qua vai trò thực chất và đóng góp của đại biểu Quốc hội trong xây dựng pháp luật, giám sát, quyết định các vấn đề quan trọng của đất nước. Rất nhiều đại biểu đã có ý kiến sắc sảo, thẳng thắn, phản ánh đúng hơi thở cuộc sống và nguyện vọng cử tri từ các vấn đề giáo dục, y tế, đền bù đổi khí hậu, cải cách thể chế, chuyển đổi số... Những đóng góp đó đều được ghi nhận trong biên bản, báo chí nghị

trường và trong các quyết sách quan trọng của Quốc hội. Không thể vì vài tình huống mà phủ nhận nỗ lực toàn diện của cả một thiết chế quyền lực nhà nước.

Thủ đoạn này còn nguy hiểm ở chỗ, nó gieo rắc sự mĩa mai, thói quen xem thường lãnh đạo, làm lệch lạc chuẩn mực ứng xử chính trị, khiến một bộ phận người dân, nhất là giới trẻ, tiếp nhận thông tin theo hướng tiêu cực, bi quan. Đó chính là kiểu “công phá tâm lý” nguy hiểm từ chế giễu đến mất niềm tin, từ mất niềm tin đến quay lưng với chính trị.

Vì vậy, cần nâng cao nhận thức, hiểu rõ bản chất của những hành vi “tấu hài chính trị” này, chúng không mang tính phản biện, càng không xuất phát từ thiện chí xây dựng, mà là một phần trong chiến lược làm suy yếu lòng tin vào thể chế. Người dân cần tỉnh táo phân biệt giữa góp ý xây dựng và giễu cợt phá hoại, giữa một lỗi cá nhân và phẩm chất toàn bộ đội ngũ cán bộ. Niềm tin vào hệ thống chính trị không thể bị lung lay chỉ bởi vài đoạn clip dàn dựng trên mạng.

Thứ tám, chúng lợi dụng về chính sách tiền lương và vấn đề tham nhũng ở Việt Nam trong bối cảnh mới để xuyên tạc, chống phá. Khi thông tin “tiền lương thấp của công chức” được báo chí đề cập, các thế lực thù địch lập tức kết nối với “hàng loạt cán bộ có tài sản khủng”. Chúng đặt câu hỏi: “Nếu lương chỉ hơn vài triệu, sao quan chức lại sở hữu biệt thự, xe sang?”. Rồi chúng khẳng định “tinh giản chỉ là chiêu trò chuyển ngân sách sang tay nhóm lợi ích”, châm ngòi cho luận điệu “đốt tiền dân” và “phân chia lợi ích ngầm”. Chúng thêu dệt rằng mọi đồng tiền tiết kiệm được từ việc cắt giảm nhân sự “cuối cùng cũng trở thành hối lộ”, khiến công chúng hoài nghi không chỉ cải cách hành chính mà cả hiệu quả quản lý tài chính công.

Cần khẳng định rằng việc một số cán bộ có dấu hiệu sở hữu tài sản bất minh, nếu có, là vấn đề cá nhân và đã, đang được xử lý nghiêm minh theo đúng quy định của pháp luật. Những vụ việc như vụ Trịnh Văn Quyết, Phan Quốc Việt, hay các cán bộ thuộc ngành y tế, giáo dục, giao thông bị khởi tố gần đây là minh chứng rõ ràng cho quyết tâm “không có vùng cấm, không có ngoại lệ” trong phòng, chống tham nhũng, tiêu cực. Những hành vi sai trái không thể được viện cớ để phủ nhận toàn bộ đội ngũ cán bộ, càng không thể trở thành “bằng chứng” để bôi nhọ cải cách thể chế.

Về vấn đề tiền lương, cần nhìn nhận chính sách cải cách tiền lương hiện nay là một trong những trụ cột của cải cách tổng thể bộ máy hành chính nhà nước. Việc tinh giản biên chế không chỉ nhằm tiết kiệm chi ngân sách, mà còn để tái cơ cấu lại lực lượng, tập trung nguồn lực nâng lương cho những người thực sự làm việc hiệu quả. Theo lộ trình cải cách tiền lương của Đảng và Chính phủ, từ 1-7-2024, lương cơ sở đã tăng lên 2,34 triệu đồng/tháng, cùng với việc sửa đổi bảng lương theo vị trí việc làm, năng lực và đóng góp. Đây là bước chuyển quan trọng, thể hiện rõ mục tiêu “làm đúng, làm tốt thì được trả công xứng đáng”, xóa bỏ cơ chế cào bằng, tạo động lực cho cán bộ, công chức phấn đấu.

Thực tế cho thấy, việc tiết kiệm hàng trăm nghìn tỷ đồng từ tinh giản biên chế không hề “chảy vào túi nhóm lợi ích” như luận điệu xuyên tạc, mà được tái đầu tư cho các mục tiêu công như: nâng lương, hiện đại hóa hành chính, chuyển đổi số và tăng đầu tư cho các dịch vụ công thiết yếu. Đơn cử, theo Bộ Nội vụ, giai đoạn 2026-2030, tổng kinh phí tiết kiệm từ giảm biên chế cấp tỉnh, xã và cán bộ không chuyên trách sẽ đạt khoảng 190.500 tỷ

đồng, khoản tiền này sẽ giúp cải thiện chất lượng dịch vụ công, trả lương xứng đáng và giảm gánh nặng ngân sách thường xuyên.

Luận điệu cho rằng “cuối cùng tiền tiết kiệm cũng thành hồi lộ” là một sự suy diễn phản động, phi lý, cố tình lôi kéo tâm lý đám đông vào sự hồ nghi, bất mãn. Nếu cơ chế nào cũng bị quy kết như vậy, thì bất kỳ cải cách nào cũng sẽ bị bóp méo thành “chiêu trò mờ ám”, triệt tiêu mọi nỗ lực cải tổ, đổi mới đất nước.

Do đó, người dân cần tỉnh táo phân biệt giữa phản biện chính đáng với xuyên tạc ác ý, giữa sai phạm cá nhân với chính sách vĩ mô. Phòng, chống tham nhũng và cải cách hành chính là hai quá trình đồng hành, hỗ trợ lẫn nhau, chứ không loại trừ nhau như các thế lực thù địch cố tình gieo rắc. Niềm tin vào chính sách chỉ có thể củng cố bằng thông tin minh bạch, truyền thông đúng đắn và nhận thức chính trị vững vàng từ phía nhân dân.

Thứ chín, chúng kích động chống phá thể chế, đòi đa nguyên, đa đảng. Nhân bất kỳ luồng ý kiến phản biện nào về tinh gọn bộ máy, các thế lực thù địch lại hô hào “đa nguyên, đa đảng” để xuyên tạc, công kích, phủ nhận, hoặc kêu gọi bãi bỏ Điều 4 Hiến pháp. Chúng vẽ lên viễn cảnh “Việt Nam sẽ lặp lại kết cục Liên Xô sụp đổ” chỉ vì “sáp nhập hành chính nhỏ mà không xóa bỏ độc đảng”. Trên các diễn đàn “hội luận châu Âu”, chúng kêu gọi ký tên “kiến nghị sửa đổi Hiến pháp”, khẳng định “mô hình chính quyền địa phương hai cấp chỉ là bước khởi động cho cải cách chính trị”. Mục tiêu cuối cùng của chúng là đánh lạc hướng dư luận, làm lan tỏa ý tưởng thể chế đa đảng, xóa bỏ vai trò lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam.

Cần khẳng định rõ: Điều 4 Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam năm

2013 đã được Quốc hội - cơ quan quyền lực cao nhất của nhân dân - thông qua với tỷ lệ gần như tuyệt đối, quy định rõ ràng: “Đảng Cộng sản Việt Nam là lực lượng lãnh đạo Nhà nước và xã hội”. Đây là lựa chọn lịch sử, là kết tinh từ thực tiễn cách mạng, từ sự trưởng thành và đóng góp to lớn, liên tục của Đảng trong suốt hơn 90 năm qua. Chính sự lãnh đạo của Đảng là yếu tố quyết định giúp đất nước vượt qua chiến tranh, đói nghèo, khủng hoảng và đạt được những thành tựu có ý nghĩa lịch sử trên tất cả các lĩnh vực từ tăng trưởng kinh tế, xóa đói giảm nghèo, hội nhập quốc tế, đến giữ vững độc lập, chủ quyền và ổn định chính trị - xã hội.

Luận điệu “đa nguyên, đa đảng thì mới dân chủ, minh bạch” là một sự nguy hiểm nguy hiểm. Thực tế tại nhiều quốc gia cho thấy, đa đảng không đồng nghĩa với dân chủ, càng không bảo đảm phát triển. Không ít nước đa đảng nhưng rơi vào khủng hoảng chính trị triền miên, xung đột phe phái, thậm chí nội chiến, khiến đời sống nhân dân lâm vào cảnh bất ổn. Bài học từ sự tan rã của Liên Xô hay tình trạng hỗn loạn ở nhiều nước Bắc Phi - Trung Đông là minh chứng sinh động cho hậu quả của việc đa nguyên hóa không phù hợp với điều kiện thực tế mỗi quốc gia. Việt Nam, với đặc thù lịch sử, văn hóa và địa chính trị phức tạp, càng cần một thể chế ổn định, một lực lượng lãnh đạo duy nhất đủ bản lĩnh, trí tuệ và uy tín để định hướng phát triển. Một Đảng nhưng là Đảng của dân, vì dân, do dân lãnh đạo đó không phải là độc tài, mà là sự lựa chọn chính đáng, đã được thực tiễn lịch sử và cuộc sống chứng minh là đúng đắn, phù hợp với điều kiện cụ thể của đất nước.

Việc thực hiện mô hình chính quyền địa phương hai cấp, sáp nhập đơn vị hành chính

hay tinh giản bộ máy là nhằm nâng cao hiệu quả quản trị, hiện đại hóa nền hành chính, chứ hoàn toàn không phải tiền đề hay “khúc dạo đầu” cho cải cách chính trị theo kiểu phương Tây như các luận điệu thù địch rêu rao. Những hành vi mượn danh “kiến nghị sửa đổi Hiến pháp”, hay lợi dụng tự do ngôn luận để kêu gọi xóa bỏ vai trò lãnh đạo của Đảng, là vi phạm pháp luật, đi ngược lại lợi ích dân tộc và nguyện vọng của đa số nhân dân Việt Nam. Cần hết sức cảnh giác trước những luận điệu gài mìn “phản biện” nhưng thực chất là chiêu trò chính trị nhằm gây rối, hòng chuyển hóa thể chế chính trị hiện hành.

3. Kết luận

Cuộc cách mạng sắp xếp tổ chức bộ máy, sáp nhập đơn vị hành chính đã và đang tạo ra chuyển biến tích cực trên nhiều lĩnh vực, tinh gọn đầu mối, nâng cao hiệu lực quản lý nhà nước, tiết kiệm ngân sách, tăng cường tiềm lực quốc phòng - an ninh, đồng thời mở ra không gian phát triển mới cho kinh tế - xã hội của các địa phương. Song, để chủ trương lớn này thực sự đi vào chiều sâu, phát huy hiệu quả bền vững, đòi hỏi sự kiên định chính trị, sự đồng thuận xã hội và bản lĩnh đấu tranh trước mọi luận điệu xuyên tạc. Đây cũng là nền tảng để Đảng ta tiếp tục vững vàng lãnh đạo công cuộc đổi mới, xây dựng đất nước giàu mạnh, xã hội dân chủ, công bằng, văn minh □

Ngày nhận bài: 03-9-2025; Ngày bình duyệt: 16-9-2025; Ngày duyệt đăng: 24-9-2025.

Email tác giả: baonguyen123479@gmail.com

(1) Vũ Tuấn: *Ngân sách tiết kiệm 190.500 tỷ đồng trong 5 năm sau sáp nhập tỉnh xã, <https://vnexpress.net>, ngày 10-5-2025.*